

В. Ф. Баньої,

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород

МАЛОПРОДУКТИВНІ МОДЕЛІ ТВОРЕННЯ ЗАКАРПАТСЬКИХ МІКРОТОПОНІМІВ БАСЕЙНУ РІЧКИ УЖА

Статтю присвячено дослідженню особливостей функціонування малопродуктивних моделей творення мікротопонімів басейну річки Ужа Закарпатської області; аналізуються структурно-семантичні ознаки базових назв. З'ясовано, що кількісно переважають мікротопоніми, утворені за зразком «двочленна / тричленна назва > одночленна / двочленна назва», «антропонім / топонім + форманти», найменшою є група онімів, що презентує модель «апеллятив + неузгоджене означення».

Ключові слова: мікротопонім, басейн річки Ужа, малопродуктивні моделі, структурно-семантичні групи базових назв.

LOW PRODUCTIVITY IN RELATION TO CREATING OF MICROTOPYNOMS OF NHE UZH RIVER BASIN

The article deals with the scientific research concerning the functioning of patterns with low productivity in relation to creating of microtoponyms of the Uzh river basin in Transcarpathian region. It has been established a model «appellative + inconsistent attribute (preposition + microtoponym / anthroponym) > binomial name» which functions for a relatively short period of time and is often elliptical. Most of the non-elliptical microtoponyms are used to define geographic objects that have appeared recently. Microtoponyms based on the pattern «appellative + inconsistent attribute (anthroponym in the genitive case) > binomial / trinomial name» are represented by the derivatives with the suffix -am(a) originated from anthroponyms. These derivatives express the meaning of possession. It has been determined that the nominative possibilities identified ten microtoponymic groups organized by means of nominativization. Productivity of the model depended, primarily, on the combining abilities of the preposition and potential resources of basic microtoponyms. What is more, it has been singled out the group of microtoponyms of the Uzh river basin which was formed following the pattern «anthroponym / toponym / microtoponym + formant > monomial name in singular / plural.» The analyzed group also contains the names originated from the anthroponyms with the following suffixes: -ux-a, -an'-a, -óвуц' and others. The research showed that microtoponyms which were based on the pattern «binomial / trinomial name > monomial / trinomial name», «anthroponym / toponym + formant» prevail in number. The group of microtoponyms which represents the model «appellative + inconsistent attribute» is the smallest one.

Keywords: microtoponym, Uzh river basin, low productivity in relation to creating of microtoponyms, structural and semantic features of basic denotations.

МАЛОПРОДУКТИВНЫЕ МОДЕЛИ ОБРАЗОВАНИЯ ЗАКАРПАТСКИХ МИКРОТОПОНИМОВ БАСЕЙНА РЕКИ УЖ

Статью посвящено исследованию особенностей функционирования малопродуктивных моделей образования микротопонимов бассейна реки Уж Закарпатской области; анализируется структурно-семантическая специфика базовых названий. Выяснено, что наиболее количественными являются микротопонимы, образовавшиеся по образцу «двочленное / тричленное название > одночленное / двочленное название», «антропоним / топоним + форманты», наименее – микротопонимы, представляющие модель «апеллятив + несогласованное определение».

Ключевые слова: микротопоним, бассейн реки Уж, малопродуктивные модели, структурно-семантические группы базовых названий.

Регіональне дослідження української мікротопонімії на сучасному етапі є особливо актуальним, оскільки дає змогу презентувати цілісну картину розвитку онімної системи. Мікротопонім як мовна одиниця позначає окремий географічний об'єкт з властивими йому ознаками (внутрішніми та зовнішніми), зв'язками з навколишньою реальністю, належністю певній особі чи колективу тощо. Він відображає особливості способу мислення колективу на певному етапі його історичного розвитку. Проблему формування та функціонування регіональної мікротопонімії порушували у своїх дослідженнях В. Німчук, К. Галас, Т. Поляруш, Я. Пура, І. Чеховський, О. Михальчук, Н. Лісняк, Н. Сокіл, Л. Білінська та інші науковці, проте назвотвірні особливості закарпатських мікротопонімів басейну річки Ужа ще не були об'єктом ономастичних студій, що й зумовлює актуальність цієї статті.

Мета дослідження – проаналізувати структурно-семантичні особливості назв, що презентують малопродуктивні моделі творення мікротопонімів басейну річки Ужа (8,22 %) [Див. Таблицю № 1].

Таблиця № 1

Малопродуктивні моделі творення мікротопонімів басейну річки Ужа

Назвотвірна модель		%
«Неузгоджене означення + апеллятив > двочленна назва»		1,46
«Двочленна / тричленна назва > одночленна / двочленна назва»	Номінативіти	3,21
	Субстантивовані назви у генітивній формі	0,56
«Антропонім / ойконім + формант»		2,99
Усього		8,22

«Апеллятив + неузгоджене означення (прийменник + мікротопонім / антропонім) > двочленна назва». Неузгоджене означення, виражене сполученням прийменника із власною назвою, є еквівалентом відповіді на питання *де?* Названа модель функціонує відносно короткий час і дуже часто зазнає скорочення, тобто еліптизується. Трикомпонентних мікротопонімів, які ще не зазнали еліптизації, у мікротопонімії Ужанщини відносно небагато. У науковій літературі такі прийменникові конструкції називають номінативно-прийменниковими, оскільки вони мають «структурну формулу» зразка «іменник (прикметник) у називному відмінку (у формі однини чи множини) + прийменник + іменник у непрямому відмінку», яка може змінювати порядок розташування першого та третього компонентів [3, с. 25–26]. З. Т. Франко, класифікуючи гідроніми з прийменниковими конструкціями, виокремлює три групи таких «гідроструктур»: 1) «з першою позицією, коли гідротермін передує обставині (Річка від Кузни)»; 2) «з другою позицією, коли гідротермін вживається після

обставини (3 *Баби́вки Потік*); 3) «з нульовою позицією, коли гідротермін пропущений і тільки домислюється умовно (3 *Йорданівки*) [7, с.12]».

Більшість нееліптизованих мікротопонімів уживається на позначення географічних об'єктів, які з'явилися порівняно недавно. Це переважно назви мостів, доріг, рідше потічків та струмків, угідь. Аналізовані трикомпонентні мікротопоніми представлені конструкціями з такими прийменниками: 1) *за*: п. *Лука За Пл'шкôу* (Забр.); 2) *коло*: *Муст Кôло Цêркви* (К.Паст.); 3) *з*: *Пô тук Зê Пêтрôвиц' (Нев.)*, *Пô тук Зê Пуъл'асá* (Нев.); 4) *вы'ше*: *Пô тук Вы'ше Гайêнки* (Мокра); 5) *на*: *Сад На Бô'уц'и* (С-ки), кл. *Цы'нтар' На Пос'ôлку* (Пер.); 6) *у*: *Муст У Вы'шн'у Рôстôку* (К.Паст.) та деякі інші.

«*Апелятив + неузгоджене означення (антропонім у родовому відмінку) > двочленна / тричленна назва*». Відантропоніми утворення із суфіксом *-ат(а)* належать до непродуктивної моделі. Дослідження сучасних назв із наведеним формантом дає підставу припускати, що назвотвірний тип сягає ще праслов'янського періоду. Перші утворення з цим суфіксом означали дітей, нащадків особи, указаной основою слова. Отже, засвідчені в мікротопонімах антропоніми *Андр'йч'ата*, *Бáбич'ата*, *Барáн'ата* – це первісно діти, нащадки *Андр'йка*, *Бабички* (дружини Бабича), *Барана*. Антропоніми в застиглій формі родового відмінка однини чи множини виражають значення присвійності.

Найбільшу групу [Див. Таблицю № 2] становлять двокомпонентні мікротопоніми з антропонімом у родовому відмінку множини в *препозитиві* зразка «*апелятив + неузгоджене означення (< антропонім у родовому відмінку множини)*» (наприклад, п. *Андр'йч'ат Пôл'анка* (Смер.), п. *Барáн'ат Пôл'анка* (Чорн.), п. *Івáн'ч'ат Горн* (Люта), ур. *Кôпилч'ат Вêршоок* (К.Паст.), п. *Сйн'ат Вêршоок* (М.Бер.), п. *Фурдáн'ат Пôле* (Зар.).

Назви в генитивній формі. Незначну групу [Див. Таблицю № 2] утворюють мікротопоніми, первісна форма яких зазнала субстантивізації й залишилася після себе застиглу форму антропоніма в родовому відмінку: п. *Васил'кôвйат* (Забр.) (< *Васил'кôвйата*, пор. *Василькô* [8, с.110]), ур. *Васкôвйат* (Луг) (< *Васкôвйата*, пор.: *Васькô* [8, с.111]), ч.с. *Гур'ат* (Зар.) (< *Гур'ата*, пор.: *Гіря* [8, с.143]), п. *Пліт'ат* (С-ки) (< *Пліт'ата*, пор.: *Плита* [8, с.456]), п. *Рекит'ат* (С-ки) (< *Рекит'ата*, пор.: *Рекита* [8, с.481]).

Таблиця № 2

Кількісні співвідношення мікротопонімів, утворених за моделлю «неузгоджене означення+ апелятив»

Різновиди	Означення, виражене антропонімом у род.в. з формантом <i>-ат</i>		Означення, виражене прийменниково-відмінковою конструкцією	Усього
	з формантом <i>-ат</i>	інші		
Кількість	31	25	25	81
%	38,27	30,86	30,86	100

У препозитиві в родовому відмінку стоять антропоніми іншої структурної будови: п. *Милни'ц'кого Пáс'ика* (Гусн.), л.пол. *Пáнич'а Зáгорода* (Рус.М.), п. *Петрá Ч'авáрôвôго Пáс'ика* (Гусн.), п. *Сл'итôго Микôлы Пáс'ика* (Вільш.); і тільки у двох мікротопонімах означальна частина, що казує на присвійність, стоїть у постпозитиві: *Моги'ла Тр'ох Сê'стêр* (Став.), дж. *Стун'и к' Ôлуц'кого Васил'á* (Р.Паст.).

Номінативіти. Номінативні можливості визначили тільки дев'ять мікротопонімних груп [Див. Таблицю № 3], які постали шляхом номінативізації. Продуктивність моделі залежала від сполучувальної здатності прийменника та потенційних ресурсів базових мікротопонімів. Номінативізації піддавались не лише назви на зразок *За Берези нами > Заберези ны*, але й такі, як *За Спалéним Вêриком > Заспалéні Вêршоок* (базові еліптизи є не лише одночленами, але й двочленими мікротопонімами). Незважаючи на велику кількість еліптизів, мікротопоніми-номінативіти представлені обмеженою кількістю груп: 1) найбільше в кількісному плані зафіксовані номінативіти, утворені від еліптизованих назв із прийменником *за*: п. *Зави'р'х* (Лип.), п. *Закáмін'а* (К.Паст.), п. *Завêршоок* (Мокра), п. *Зай'утрини* (Р.Паст.), п. *Залéгманôвоі* (Р.Паст.), ур. *Зач'икáн'ч'ат* (С-ки); 2) другою за кількістю є група номінативітів, утворена від еліптизів із прийменником *мêдж'и / мêжи / ми'дже'и / м'дже'и*: п. *Мêдж'и'пôтки* (Р.Паст.), ур. *Ми'дже'ивôды* (Дубр.), л. *Мêжибáгна* (Т.Б.), п. *Мêж'и'куты* (Бег.П.), п. *Мêжистун'и'ки* (Сух.), п. *Мêжитерни'ны* (Люта); 3) трохи меншу групу становлять назви від еліптизів із прийменником *над*: ур. *Надзáгорда* (Дубр.), ур. *Надлуз'* (Паст.), п. *Надмудач'ат* (Смер.), л. *Над'сакô'виц'* (Новос.), дж.мін.в. *Нач'ертêжини* (Гусн.) та ін.; 4) група номінативітів, утворена від прийменникових конструкцій із *під / пуд*, теж представлена невеликою кількістю [див. Таблицю № 3]: ур. *Підни'ви* (Лубня), ур. *Пуджолôб'к'и* (Домаш.), п. *Путприспô'д'н'а* (Т.Б.), п. *Путпрôвала* (Дубр.); 5) засвідчені поодинокі деривати із прийменником *поза*: п. *Позави'р'х* (Бук.), ч.с. *Позагôрб'* (Бег.П.), ур. *Позадôбриш'е* (Тих.), п. *Позапрус'н'и* (Бег.П.); 6) свою здатність переходу в складі прийменникової конструкції у номінативіт підтвердив і прийменник *вер // верх // вер' // вир // вир'х*: *Вер'д'іл'ч'ик* (п. – Люта, сін. – Тих.), п. *Верти'р'н'а* (Люта), верш. *Вир'хпли'ун'її* (Кам.), п. *Ви'р'хсолôвина* (Костр.); 7) тільки два утворення з прийменником *кôни'ц'*: *Кôниц'ви'р'х* (п. – Вільш., ур. – Паст.), п. *Кôниц'го'рб'* (Вільш.); 8) лише одиний мікротопонім з *на*: *лука Нар'із'* (Став.) (< *На Рô'з'и*); 9) реліктове утворення з прийменником *ў*: л. *Ўжолôбы'* (Рус.М.) (< *Ў Жолôбах*).

Таблиця № 3

Продуктивність утворення номінативітів

Прийменник	<i>за</i>	<i>мêдж'и / мêжи / ми'дже'и / м'дже'и</i>	<i>п'ід / пуд</i>	<i>над / над' / нат</i>	<i>пôза</i>	<i>на</i>	<i>кôни'ц'</i>	<i>ў</i>	<i>вер/верх /вер'/вир /вир'х</i>	Усього
Кількість	111	22	16	11	4	1	2	1	10	178
%	62,4	12,4	9	6,2	2,2	0,6	1,1	0,6	5,6	100

«*Антропонім / топонім + форманти*». Виокремлюємо групу мікротопонімів басейну Ужа, яка творилася за моделлю «*антропонім / топонім / мікротопонім + формант > одночленна назва в однині / множині*». Сюди зараховуємо відантропоніми назви на *-ка-а, -их-а, -ан'-а, -овиц' (-ôвиц'), -іуц'и (-ôуц'и, -уц'и), -иц' (-иц'), -овиц'а, -ш'ина, -ôун'а, -ство*. Названі форманти є поліфункціональними. Якщо окреслити модель творення таких онімів, то можна вважати їх своєрідними продовженнями двочлених конструкцій із посесивним або релятивним значеннями. Зміна двокомпонентного оніма в одночлен одночасно супроводжується суфіксацією. Підтвердженням такого припущення може бути зафіксоване паралельне вживання двох назв: п. *Іванч'ику'с'ка Лô'ка // Івáнч'и'ч'ка* (Костр.), п. *Г'убаиôва // Г'убаишка* (Люта). Ці приклади дозво-

ляють також припустити, що тип назвотвірної моделі «антропонім / топонім / мікротопонім + формант > одночленна назва в однині / множині» визначався морфологічними показниками номенклатурного терміна базової двокомпонентної назви. Тому, на нашу думку, мікротопоніми на зразок *Мади́тка*, *Сикура́н'а*, *Н'іткóвиц'а*, *Шандо́ру́ка* є продовженням двочлених назв із означуваною частиною в жіночому роді однини, *Манай́лів'иц'а* – із номеном у чоловічому роді однини, *Мака́рки*, *Ше́нуїц'а* – з опорним компонентом у сингулярній формі тощо.

Найпродуктивнішими є моделі з -к- (< антропонім + -к-): 1) у сингулярній формі: л. *Белка́нич'ка* (К.Р.) (< *Белка́нич'* (< *Білка́нич'*), пор.: *Білка́нич* [8, с. 67]), п. *Губа́шка* (Люта) (< *Губа́ш* [8, с. 182]), п. *Килима́нка* (Люта) (< *Килима́н*, пор.: *Келема́н* [8, с. 256]), п. *Ме́шка́р'ка* (Люта) (< *Ме́шка́р'*, пор.: *Мишка́р* [8, с. 388]; *Ме́шко* [8, с. 387]), п. *Пе́рунка* (Бук.) (< *Пе́рун*, пор.: *Пе́рун* [8, с. 439]), п. *Синку́лич'ка* (Люта) (< *Синку́лич* [8, с. 515]); 2) у плюральній формі: пас. *Ба́йіац'кі* (Вол.) (< *Ба́йіа́к*, пор.: *Ба́б'я́к* [8, с. 42]), п. *Кіма́чки'* (Тих.) (< *Кіма́к*, пор.: *Кіма́к* [рідше – *Кіма́к*] [8, с. 261]), л. *Ш'е́рбанки'* (Смер.) (< *Ш'е́рба́н*, пор.: *Ш'е́рба́н* [8, с. 639]).

Тільки чотири назви – на -ан'-а: п. *Бльі́шкан'а* (Пол.Г.) (< *Бльі́шка*, пор.: *бльі́ха* 'блоха' [4, с. 17]), п. *Грица́н'а* (Люта) (< *Гриц'*, пор.: *Гриць* [8, с. 161]), п. *Клима́н'а* (Чорн.) (< *Клим* [8, с. 267]), п. *Сикура́н'а* (Вільш.) (< *Сику́ра*, пор.: *Сику́ра* [8, с. 512]; *Сико́ра* [8, с. 512]); лише одна на -ул'-(а) – ч.с. *Баксу́ла* (Р. Паст.) (< *Бакс*, можливо, пор.: *бе́кса* 'плаксі́й, скиглі́й' [2, с. 164]).

Відантропонімна модель на -óвиц', -уїц'і (антропонім + -óвиц', -уїц'і) теж відтворює антропонімію назвотвір. Форманти -óвиц', -уїц'і виражають значення присвійності, яке успадкували від складника -óв- (-уї-): 1) сингулярна форма: п. *Ба́йкóвиц'* (Пор.) (< *Ба́йко* (< *Ба́лко*), пор.: *Балко́* [8, с. 46]), п. *Во́рбл'ó'виц'* (Пор.) (< *Воро́би'л'*, пор.: *Воро́бель* [Воро́би'ль] [8, с. 124]), п. *Жи́л'із'кóвиц'* (Новос.) (< *Жи́л'із'ко*, пор.: *Желі́зо* [8, с. 223]), л. *Кóзу́б'ó'виц'* (Т.Б.) (< *Кóзу́б*, пор.: *Кóзу́б* [8, с. 276]), л. *Мана́йло́виц'а* (Т.Б.) (< *Мана́йло*, пор.: *Мана́йло* [8, с.360]); 2) плюральна форма: л. *Анта́ло́уїц'і* (Дубр.) (< *Анта́л* [8, с. 39]), п. *Біласу́їц'і* (Чорн., Смер.) (< *Білас* [8, с. 65]), п. *Да́нко́уїц'і* (Дубр.) (< *Да́нко*, пор.: *Да́нко́* [8, с. 186]), п. *Куч'н'іро́уїц'і* (Костр.) (< *Куч'н'і́р*, пор.: *Кучні́р* [Кучні́рь] [8, с. 321]), п. *Чо́на́ко́уїц'і* (Завос.) (< *Чо́на́к* [8, с.610]), л. *Ше́нуїц'і* (Пор.) (< *Шен* [8, с.623]; *Ше́на* [8, с. 623]).

На безпосереднє творення назв на -иця від іменників уперше вказав І.І. Ковалик та Г.К. Борек. Як вважають автори статті «Становлення українських ойконімів на -иця» [1], відапелятивні ойконіми на -иця утворилися «не морфологічним способом, і представлений у них суфікс -иця виконував релятивно-субстантивуючу, а не топонімотвірну функцію», однак у відонімних топонімах аналізований суфікс «міг виконувати як топонімотвірну, так і релятивно-словотвірну функцію... Можна ще допустити, що відантропонімі ойконіми на -иця виражають не чисто посесивне, а посесивно-релятивне значення... [1, с. 393]».

Отже, такі мікротопоніми басейну Ужа на -иця, як ур. *Дорошóви'ц'а* // *Дорошави'ц'а* (Костр.) (< *Дорош* [8, с. 206]), ч.с. *Йо́лич'óвиц'а* (Т. Пас.) (< *Йо́'лич* [8, с. 243]), ч.с. *Кос'т'óвиц'а* (Т. Пас.) (< *Кос'т'*, пор.: *Кость* [8, с. 293]), г. *Н'іткóвиц'а* (Бег. П.) (< *Н'ітка*, пор.: *Ни́тка* [8, с. 409]), становлять незначну частину мікротопонімів. Суфікс -иця, виконуючи топонімотвірну функцію, виражає посесивно-релятивне значення: очевидно, *Данило* чи *Кость* могли бути не лише власниками наділів, але й першопоселенцями на новоосвоєних землях, тому названий суфікс може виражати певне відношення названих осіб до найменованих об'єктів. Цікавим є факт, що в мікротопонімії Ужанщини ми не зафіксували жодного оніма, який можемо кваліфікувати як відтопонімічний дериват із долученням відповідних формантів до назв-субстантивівів.

У межах досліджуваної території ми виявили всього шість мікротопонімів на -івка, що виник шляхом поєднання присвійного форманта -ів із суфіксом -к-а. Цей формант поширений в Україні та на східнослов'янській території загалом. Основи таких назв указують на ім'я (прізвище) власника угіддя. Незважаючи на можливість форманта -івка приєднуватися не лише до антропонімів, але й до апелятивів, усі зафіксовані мікротопоніми можна, очевидно, вважати відантропонімічними: п. *Димку́ка* // *Дин'ку́ка* (Домаш.) (< *Димко́* / *Дин'ко́*, пор.: *Демко́* [рідше – *Демко́*] [8, с. 190]), п. *Лу́ц'у́ки* (К.Паст.) (< *Лу́ц'о*, пор.: *Лу́цьо́* [рідше – *Лу́цьо́*] [8, с.349]), *Шандо́ру́ка* (Т.Пол.) (< *Шандо́р* [8, с.617]), п. *Шандру́ка* (Т.Б.) (< *Шандра́* [8, с.617]; *Шандро́* [8, с.617]).

Форманти -и':ина (-уїи':ина), -уїн'а, -ство зі значенням «маєток особи, названої базовою основою», «територія, заселена особами, названими базовою основою» засвідчені у декількох дериватах: ч.с. *Жи́л':а́р'иш':ина* (Мокра) (< *Жи́л':а́р'* або *жи́л':а́р'* 'поселенець', пор.: *Жилля́р* [8, с. 225]; *zsellér* 'батрак' [6, с. 791]), п. *Куцу́руїи':ина* (Новос.) (< *Коцу́р*, пор.: *Коцу́р* [8, с. 297]), п. *Жы'ду́ун'а* (Бук.) (< *жы́д*, пор.: *Жид* [8, с. 224]; *жид* 'єврей, жидь' [5, с. 483]), ч.с. *Не́мисто* (Тих.) (< *Не́меш* [8, с. 408]).

Відтопонімі мікротопоніми представлені також невеликою групою [Див. Таблицю № 4] назв на позначення водних об'єктів (річок, потоків, потічків, джерел), які утворилися з допомогою спеціального топонімотвірного форманта -к-, надзвичайно продуктивного в українській гідронімії, наприклад: пот. *Кóстри́нка* (Костр.) < ойконім *Кóстри́ни* + -к(а). Базовими стали назви населених пунктів чи окремих географічних одиниць, через територію яких протікає водне джерело. Зазвичай з означеної території названий об'єкт бере початок витoku: р. *Бéскитка* (Турич.) (< мікротопонім *Бéскид^m*), р. *Лікіца́рка* (Лік.) (< ойконім *Лікіца́ры*), пот. *Осла́ука* (Зар.) (< гідронім *Осла́ва*), пот. *С'імерка* (С-ки) (< ойконім *С'імер*), р. *Тури'ч'ка* (Турич.) (< ойконім *Ту́риц'а*).

Таблиця № 4

Продуктивність утворення мікротопонімів за зразком «антропонім / гідронім + формант»

Різновиди	антропонім +	ойконім + -к-	Усього
	-их-а / -ан'-а / -иш':ина / -уїн'а / -ство / -уїк(а) / -иц' / -иц' / -иц'а / -óв'иц' / -уїц'і		
Кількість	157	9	166
%	94,6	5,4	100

Отже, важливе місце (8,22%) в мікротопонімічній деривації належить малопродуктивним та непродуктивним моделям мікротопонімів. Кількісно переважають назви, утворені за зразком «дwochленна / тричленна назва > одночленна / двочленна назва» (номінативіти – 3,21%, субстантивовані назви в генітивній формі – 0,56%), «антропонім / топонім + формант» (2,99%), найменшою є група мікротопонімів, що презентує модель «апелятив + неузгоджене означення» (1,46%). Більшість мікротопонімів позначає географічні об'єкти, які з'явилися порівняно недавно (назви мостів, доріг, рідше потічків та струмків, угідь). Проте ми зафіксували відантропонімічні деривати із суфіксом -ат(а), які можна зарахувати до

непродуктивної моделі. Подальший аналіз мікротопонімів дозволить дати докладнішу їх характеристику, що становить перспективу дослідження.

Література:

1. Бучко Д. Становлення українських ойконімів на -иц(я) / Д. Бучко, Г. Бучко // Вісник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Філологія. – Івано-Франківськ : Видавничо-дизайнерський відділ ЦІТ, 2007. – Випуск XV–XVIII. – С. 390–395.
2. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / [гол. ред. О. С. Мельничук]. – К. : Наук. думка, 1982. – Т. 1.
3. Рудных Е. И. Предложные конструкции в русской микропонимике бассейна Верхней Устьи / Е. И. Рудных // Вопросы топониматики. – Свердловск, 1965. – Вып. 2. – С. 23–27.
4. Сірка Й. Короткий словник говірки села Ублі / Й. Сірка, Ю. Муличак, А. Баушенко. – Зіген–Пряшів, 1999. – 64 с.
5. Словарь української мови // [упор. Грінченко Б. Д.]. – К. : Наук. думка, 1996. – Т. 1. – (Репринтне видання. Друкується за виданням 1907 р.).
6. Угорсько-український словник / [за ред. П.Лизанця]. – Ужгород, 2001. – 729 с.
7. Франко З. Граматична будова українських гідронімів / З. Франко. – К., 1979. – 143 с.
8. Чучка П. П. Прізвища закарпатських українців: історико-етимологічний словник / П. П. Чучка. – Львів : Світ, 2005. – 703 с.

Скорочення назв населених пунктів:

Великобрезнянський район: Бег. П. – с.Бегендяцька Пастіль, Бук. – с. Буківцьова, Вол. – с.Волосянка, Гусн. – с.Гусний, Домаш. – с.Домашин, Забр. – с.Забрідь, Завос. – с.Завосино, Костр. – с. Кострини, К.Паст. – с.Костьова Пастіль, К.Р. – с.Костринська Розтока, Лубня – с. Лубня, Луг – с.Луг, Люта – с.Люта, М.Бер. – с.Малий Березний, Р.Паст. – с.Розтоцька Пастіль, Рус.М. – с. Руський Мочар, Смер. – с.Смерекова, Став. – с. Ставне, Сух. – с. Сухий, Тих. – с.Тихий, Чорн. – с.Чорноголова. *Перечинський район*: Вільш. – с. Вільшинки, Дубр. – с. Дубриничі, Завб. – с. Завбуч, Зар. – с. Заричово, Лип. – с. Липовець, Лік. – Лікіцари, Мокра – с. Мокра, Нов. – с. Новоселиця, Паст. – с. Пастілки, Пер. – м. Перечин, Пол.Г. – с. Полянська Гута, Пор. – с. Порошково, С-ки – Сімирки, Т.Б. – с. Тур'я Бистра, Т.Пас. – с. Тур'я Пасіка, Т.Пол. – с. Тур'я Поляна, Турич. – Турички. *Ужгородський район*: Кам. – с. Кам'яниця, Нев. – с. Невицьке.

Скорочення номенклатурних термінів:

Верш. – вершина, г. – гора, Дж. – джерело, Дж.м.в. – джерело мінеральної води, кл. – кладовище, л. – ліс, л.пол. – лісова поляна, п. – поле, пот. – потік (річка), сін. – сінокіс, ур. – урочище, ч.с. – частина села.